Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!



Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

# De nieuwjaarsduik

Er was eens, in het land Canada, dat in de winter bedekt was met sneeuw en ijs, een ijsbeer genaamd Martijn.
Op een dag hoorde Martijn de IJsbeer over een speciale dag en traditie genaamd "Polar Bear Plunge Day" of wel de Nieuwjaarsduik, waar mensen uit heel Canada op nieuwjaarsdag in het ijskoude water springen als een manier om het nieuwe jaar te vieren. Omdat de naam Ijsberen Duik Dag, was, dacht Martijn dat dit ook voor ijsberen was en hij had veel zin om mee te doen. Hij nodigde al zijn ijsbeervrienden uit om mee te gaan, maar ze weigerden. Ze waren bang dat de mensen hen pijn zouden doen en weg zouden jagen.



Op de dag van de duik, 1 januari, trok Martijn zijn warmste jas aan en begaf zich helemaal alleen naar het strand van een stad vlakbij waar hij woonde. Er waren zoveel mensen daar, allemaal gekleed in hun badkleding, maar met warme jassen, mutsen en wanten bij zich. Ze waren klaar om de sprong te wagen! Maar toen ze de grote ijsbeer zagen aankomen, raakte iedereen in

paniek en begon weg te rennen. Van een veilige afstand keken ze toe wat de ijsbeer zou doen. Toen ging de bel en riep de burgemeester: "Het is tijd voor de duik!" Martijn de Ijsbeer was verdrietig dat hij iedereen had weg gejaagd, maar besloot dat hij nog steeds de sprong wilde wagen en hij dacht dat als de mensen hem zouden zien plezier maken, ze misschien ook mee zouden doen. Dus, na een diepe ademhaling, rende hij naar het water en sprong erin. Het koude water was eerst een schok, maar Martijn paste zich snel aan en begon plezier te hebben. Hij spetterde rond en speelde.

Een groep dappere vrienden merkte dat Martijn een vriendelijke en blije beer was en ze realiseerden zich dat hij er gewoon bij wilde horen en mee wilde doen aan hun traditie. Dus trokken de vrienden hun warme kleren uit en sprongen erin met de ijsbeer. Martijn was blij en speelde met ze. Al snel sprongen alle andere mensen van het strand er ook in en iedereen had een geweldige tijd.

Toen het voor iedereen te koud werd, keerden de mensen terug naar de kust. De vriendengroep nodigde Martijn uit om een kop warme chocolademelk te drinken en koekjes te eten om op te warmen.
Toen was het tijd om naar huis te gaan en de ijsbeer vond het jammer om te vertrekken. Maar hij wist dat hij altijd de herinneringen aan zijn eerste duik zou hebben om op terug te kijken. En hij kon niet wachten om terug te komen en het het volgende jaar allemaal opnieuw te doen en zijn nieuwe vrienden weer te zien!

Terwijl de zon aan de horizon onderging, namen de nieuwe vrienden afscheid van elkaar en gingen naar huis, al uitkijkend naar de volgende duik in koud water. Toen Martijn thuiskwam, vertelde hij al zijn familie en vrienden over zijn geweldige tijd tijdens de Nieuwjaarsduik. Dus besloten ze dat ze volgend jaar ook mee zouden doen. En zo ontstond er een nieuwe traditie onder de ijsberen.